

har faaet denne eftergivet eller faar Eftergivelse i Henhold til det foreliggende Lovforslags § 1. Vi mener, at naar den høje Rigsdag giver en Lov af udpræget human Karakter som de nævnte Love og som det foreliggende Lovforslag, bør man ogsaa gøre det paa en saadan Maade, at man helt og fuldt naar sin Hensigt, nemlig at fri de paagældende Borgere fra Fattigvæsenet. Det vilde, synes vi, være lidet formaalstjenligt, om man sagde til de gamle: Vi gør jer fri af Fattigvæsenet, men vi gør jer ikke fri af Fattighjælpens Virkninger —, saaledes at de vel blev frie Borgere, men stod i en økonomisk Stilling, der atter, sandsynligvis hurtigt, vilde bringe dem tilbage til Fattigvæsenet.

Jeg skal hermed paa det varmeste anbefale det foreliggende Lovforslag til dette høje Tings Velvillie og til hurtig Gen-nemførelse.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Ministeriets Stilling paa dette Omraade, har været, at man, efter at al Fattighjælp var eftergivet for Sønderjyllands Vedkommende, har ment, at der var tilstrækkelig Hjemmel i den øvrige Lovgivning for at eftergive Fattighjælp. Den Ret til at eftergive Fattighjælp indtil den, der var ydet i det sidste Aar, har, saa vidt mig bekendt, ikke være benyttet af andre end Københavns Kommune, men det kan jo blive Genstand for nærmere Undersøgelse. Borgerrepræsentationens Vedtagelse gik ikke saa vidt som dette Forslag, idet Borgerrepræsentationen ikke lod Bestemmelsen omfatte Alimentsanter, men i øvrigt er Lovforslagets § 1 i Overensstemmelse med det Forslag, der blev forelagt i 1912, og som Ordføreren for Forslagsstillerne sigtede til. I § 2 er der derimod, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ogsaa omtalte, medtaget noget helt nyt, som ikke tidligere har været fremme, og som altsaa heller ikke var knyttet til Bestemmelsen i 1912. Jeg skal for mit Vedkommende ganske henstille til Rigsdagen, hvorvidt man finder Anledning til at gaa videre, end man allerede er gaaet fra Ministeriets Side, idet man har gennemført Loven om Eftergivelse af al Fattighjælp i Sønderjylland, og jeg skal udtale, at forsaavidt man fra Rigsdagens Side vil finde det rimeligt at gaa videre, skal jeg ikke modsætte mig dette.

Stengaard-Kirkgaard: I Henhold til den højtærede Indenrigsministers Udtalelser kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Forslagsstillerne en velvillig Behandling af

Forslaget i et Udvalg. Det er jo rigtigt, hvad der er gjort opmærksom paa, at i Sønderjylland er al Fattighjælp eftergivet; og naar man saa staar overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Grund til at gaa endnu videre, forekommer det mig, at det kunde have nogen Betydning at faa oplyst, i hvilken Udstrækning Kommunerne har brugt den Ret, de har i Forvejen. I saa Henseende ønsker jeg netop ogsaa Udvalgsbehandling, for at de Oplysninger kan komme frem. Jeg synes jo nok, det i nogen Grad kan gøres til Genstand for Diskussion, hvorvidt det er rigtigt at give Kommunalbestyrelserne en saadan Myndighed; for man skal huske paa, at en saadan midlertidig Lovgivning i nogen Grad faar Tilfældighedens Præg; det kan ofte blive ganske tilfældigt, hvorvidt en Mand eller en Kvinde kommer ind under disse Bestemmelser eller ej. Desuden mener jeg, at selv om man kan anerkende Princippet, kan der dog være Grund til at sætte Undtagelser ind i Loven, saa man f. Eks. ikke eftergiver en offentlig Hjælp, der er ydet som Alimentsbidrag; og hvor den egentlige Grund til det offentlige Hjælp er den, at vedkommende ikke har nogen som helst Lyst til at yde Selvhjælp til den offentlige Hjælp, ikke har Lyst til selv at tage virkelig fat for saa vidt muligt at holde sig fri af det offentlige; og i saa Tilfælde mener jeg, at det offentlige har Lov til at indsætte Undtagelsesbestemmelser. Det er ikke Tanken, at den Fattighjælp, der skyldes slet og ret Dovenskab hos den, der modtager den, skal eftergives. Alt i alt kan jeg tilsiige mit Partis velvillige Behandling af Forslaget, naar det kommer i Udvalg, for at man kan faa saa mange og saa fyldestgørende Oplysninger som muligt.

Sven: Det er selvfølgelig paaskønnelsesværdigt, at man fra Socialdemokratiets Side har ønsket at give sin Glæde over Sønderjyllands Tilbagekomst til Danmark et Udtryk gennem at stille Forslag om Eftergivelse af Fattighjælp. Jeg mener nu imidlertid, at det vilde være nok saa rart, om man havde holdt Hensynet til Sønderjyllands Tilbagekomst tilbage ved denne Lejlighed. Vi fra vor Side er nærmest tilbøjelige til at mene, at saaledes som den sociale Lovgivning efterhaanden har udviklet sig her i Landet, hører der, som det er blevet sagt, næsten Kunst til at komme paa Fattigvæsenet. Der ydes paa saa mange forskellige Maader Hjælp til Folk, der er kommet i uforskyldt Trang, at man vil have ret vanskeligt ved at paavise Tilfælde, hvor